

vydáno v mezích zákona, uposlechl v době, kdy neexistovalo jinaké písemné opatření ošr-y samé, nelze tvrditi, že by byl býval tím způsoben stav protiprávní, resp. že by ono dřívější nastoupení služby nemělo právního významu. — — —

Č. 10.443.

Vyvlastnění. — Četnictvo (Slovensko): I. Podle zák. čl. XLI:1881 lze vyvlastnit také pozemek pro stavbu četnických kasáren. — II. Zák. čl. XLI:1881 neuznává za překážku vyvlastnění pozemku okolnost, že vlastník potřebuje pozemku toho pro svoje vlastní hospodářství, resp. pro stavbu vlastního domu.

(Nález ze dne 25. března 1933 č. 5264.)

V ě c: Mořic F. ve V. proti ministerstvu vnitra o vyvlastnění pozemku pro četnická kasárna.

V ý r o k: Stížnost..... se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Rozhodnutím z 25. července 1930 zamítlo min. vnitra odvolání st-lovo z výměru vyvlastňovací komise zem. úřadu v Bratislavě z 8. května 1930, jímž byl pozemek č. p.... ve výměře 33 čtver. sáhů v kat. území obce V., jehož je st-l spoluvlastníkem, vyvlastněn pro stavbu četnických kasáren.

O stížnosti nss uvážil: — — —

Z vyvlastňovacího výměru, jenž byl nař. rozhodnutím potvrzen, je jasné patrné, že jím o výši odškodnění za vyvlastněný pozemek vůbec rozhodnuto nebylo, naopak se tu výslovně praví, že se ohledně odškodnění odkazuje na odškodňovací řízení podle IV. hlavy vyvlastňovacího zákona, t. j. uh. zák. čl. XLI:1881, podle něhož celé toto řízení bylo provedeno. Jdou proto veškeré námitky stížnosti, jež brojí proti domnělému výroku o stanovení odškodného, mimo a jsou bezdůvodné.

Pokud jde o vyvlastnění samo, bylo již poukázáno na to, že celé vyvlastňovací řízení bylo provedeno podle uher. vyvlastňovacího zákona, t. j. zák. čl. XLI:1881. Pokud tedy stížnost vytýká, že nebyly dodrženy předpisy zák. č. 20/20 ve znění zák. č. 45/30, je i tato námitka bezdůvodná. Má-li však námitce té býti porozuměno tak, že pro vyvlastnění četnických kasáren mělo býti použito zákona posléze vzpomenutého a nemělo býti postupováno podle vyvlastň. zák. z r. 1881, nelze jí rovněž dáti za pravdu, neboť podle předpisu § 1 bodu 11 tohoto zák. článku vztahují se předpisy zákona tohoto i na vyvlastnění pozemků k účelu zřízení státních budov a ústavů, tedy jistě též státních kasáren četnických, a z ustanovení zák. ze 17. prosince 1919 č. 20 Sb. z r. 1920, resp. z 10. dubna 1930 č. 45 Sb., jež připouštějí, aby se podle těchto zákonů vyvlastňovaly pozemky pro stavbu budov určených pro veřejnou potřebu, nedá se dovoditi, že by jimi byl shora uvedený zákon z r. 1881 zrušen nebo nějak dotčen, zejména nebylo nikde stanoveno,

že by za účinnosti těchto zákonů nových nemohlo býti žádáno za vyvlastnění podle onoho zák. staršího, resp. provádí-li se vyvlastnění podle tohoto zák. staršího, že by bylo nutno zároveň dodržovati předpisy těchto zákonů nových.

Z toho, co zde uvedeno, podává se však i bezdůvodnost dalších námitek stížnosti, v nichž je vytýkáno, že vyvlastnění bylo nepřípustné proto, že st-1 požadovaného pozemku potřebuje pro svoje hospodářství, resp. pro postavení vlastního domu a že nabízel státní správě jiný pozemek náhradní. Pokud totiž st-1 námitky tyto opírá o ustanovení cit. zák. z r. 1929, resp. 1930, stačí tu poukázat na to, co bylo uvedeno shora. Ve vyvlastňovacím zákoně z r. 1881 však nelze naléztí ustanovení, jež by okolnosti v námitkách právě uvedených uznávalo za překážku vyvlastnění.

Č. 10.444.

O b e c n í d á v k y: Ustanovení § 1, odst. 2 pravidel o vybírání dávky z nájemného č. 15/1928 Sb., že částky, o které bylo nájemné zvýšeno od 1. ledna 1928, nejsou základem pro vyměření dávky, platí též o zvýšení nájemného, k němuž došlo po 1. lednu 1928 způsobem jiným než podle zák. o ochraně nájemníků.

(Nález ze dne 27. března 1933 č. 10.237/31.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 10.295/33.

V ě c: Městská obec K. proti okr. úřadu v Rumburku o obecní dávku z nájemného.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Město K. předepsalo platebním rozkazem z 31. prosince 1929 na základě pravidel o vybírání dávky z nájemného, schválených usnesením zem. výboru v Praze z 20. února 1929 ve znění vzorových pravidel vl. nař. č. 15/28 Sb. firmě M. & H., výroba stávkového zboží v K., dávku z nájemného za dobu od 1. února do 31. prosince 1929 částkou 1.031.25 Kč, při čemž za základ vzalo roční nájemné v částce 4.500 Kč.

K odvolání firmy obec. zastupitelstvo rozhodnutím ze 16. června 1930 opravilo vyměřovací základnu podle sdělení berní správy na částku 4.125 Kč, dávku samu ponechalo však v předepsané výši, ježto odpovídá skutečně placenému nájemnému za 11 měsíců, a ve věci vyslovovalo, že podle § 1 dávk. pravidel tvoří základ pro vyměření dávky nájemné, které bylo vzato za základ vyměření daně činžovní, ustanovení § 1 odst. 2 těchto pravidel nevztahuje se pak na sporný případ, ježto jde tu o nový pronájem a místnosti firmou nyní používané v roce 1927 resp. 1928 byly prázdné a nepodléhaly proto dávce z nájemného vůbec.

K dalšímu odvolání, v němž firma namítala, že měla býti podle § 1 odst. 2 pravidel vzata za vyměřovací základ nájemní hodnota z r. 1927 nejvýše v částce 1.000 Kč, ježto šlo o místnosti, pro něž bylo uděleno stavební povolení před 28. lednem 1917, zrušil okresní úřad v Rumburku nař. rozhodnutím v odpor vzaté rozhodnutí obec. zastupitelstva podstatně z těchto důvodů: V § 1 odst. 2 dávk. pravidel zcela jasně se stanoví, že u budov, pro něž bylo uděleno úřední stavební povolení před